

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a opta extinsă)

28 noiembrie 2019*ⁱ

„Uniunea economică și monetară – Uniunea bancară – Mecanismul unic rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții (MUR) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Decizia Comitetului unic de rezoluție (SRB) privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 – Acțiune în anulare – Afectare directă și individuală – Admisibilitate – Norme fundamentale de procedură – Autentificarea deciziei – Procedura de adoptare a deciziei”

În cauza T-323/16,

Banco Cooperativo Español, SA, cu sediul în Madrid, Spania, reprezentată de D. Sarmiento Ramírez-Escudero și de J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de F. Málaga Diéguez, de F. Fernández de Trocóniz Robles, de B. Meyring, de S. Schelo, de T. Klupsch și de S. Ianc, avocați,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de J. Rius, de A. Steiblyté și de K.-P. Wojcik, în calitate de agenți,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei SRB din sesiunea sa executivă din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/06), în ceea ce o privește pe reclamantă,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă),

compus din domnul A. M. Collins, președinte, doamna M. Kancheva și domnii R. Barents, J. Passer (raportor) și G. De Baere, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 27 februarie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: spaniola.

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul celui de al doilea pilon al uniunii bancare, referitor la mecanismul unic de rezoluție (MUR), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1). Instituirea MUR are drept scop să consolideze integrarea cadrului de rezoluție în statele membre ale zonei euro și în statele membre din afara zonei euro care aleg să participe la mecanismul unic de supraveghere (MUS) (denumite în continuare „statele membre participante”).
- 2 Mai precis, această cauză privește Fondul unic de rezoluție (FUR) instituit prin articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014. FUR este finanțat din contribuțiile instituțiilor percepute la nivel național sub forma, printre altele, a unor contribuții *ex ante*, în aplicarea articolului 67 alineatul (4) din același regulament. Potrivit articolului 3 alineatul (1) punctul 13 din regulamentul menționat, noțiunea de instituție vizează o instituție de credit sau o întreprindere de investiții care face obiectul supravegherii consolidate în conformitate cu articolul 2 litera (c) din același regulament. Contribuțiile sunt transferate la nivelul Uniunii Europene în conformitate cu Acordul interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la FUR, semnat la Bruxelles la 21 mai 2014 (denumit în continuare „Acordul AIG”).
- 3 Articolul 70 din Regulamentul nr. 806/2014, intitulat „Contribuții *ex ante*”, prevede:

„(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu quantumul total al pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele agregate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

(2) Comitetul calculează în fiecare an, după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale, pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

În fiecare an, calculul contribuțiilor pentru instituțiile individuale se bazează pe:

- (a) o contribuție forfetară, proporțională cu quantumul pasivelor unei instituții cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante și
- (b) o contribuție ajustată la risc, bazată pe criteriile prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE, ținând cont de principiul proporționalității, fără a crea distorsiuni între structurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

Raportul dintre contribuția forfetară și contribuțiile ajustate la risc ține seama de o distribuție echilibrată a contribuțiilor între diferitele tipuri de bănci.

În orice situație, quantumul agregat al contribuțiilor individuale ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, calculate conform literelor (a) și (b), nu depășește anual un procent de 12,5 % din nivelul-țintă.

[...]

(6) Se aplică actele delegate în care se detaliază noțiunea de ajustare a contribuțiilor la profilul de risc al instituțiilor, adoptate de Comisie în temeiul articolului 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE.

(7) Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, adoptă, în cadrul actelor delegate menționate la alineatul (6), acte de punere în aplicare pentru a stabili condițiile de punere în aplicare a alineatelor (1), (2) și (3) și în special în ceea ce privește:

(a) aplicarea metodologiei pentru calcularea contribuțiilor individuale;

(b) modalitățile practice de alocare către instituții a factorilor de risc specificați în actul delegat.”

4 Regulamentul nr. 806/2014 a fost completat, în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* menționate, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).

5 Pe de altă parte, Regulamentul nr. 806/2014 și Regulamentul de punere în aplicare 2015/81 fac trimitere la anumite dispoziții conținute în alte două acte:

– pe de o parte, Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190);

– pe de altă parte, Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

6 Comitetul unic de rezoluție (SRB) a fost instituit ca agenție a Uniunii (articolul 42 din Regulamentul nr. 806/2014). Acesta cuprinde în special o sesiune plenară și o sesiune executivă [articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul nr. 806/2014]. În cadrul sesiunii sale executive, SRB ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a Regulamentului nr. 806/2014, cu excepția cazului în care regulamentul menționat conține dispoziții contrare [articolul 54 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 806/2014].

7 Prin decizia din 29 aprilie 2015 (SRB/PS/2015/8), în cadrul sesiunii plenare, SRB a adoptat Regulamentul de procedură al SRB în cadrul sesiunii executive (denumite în continuare „RPSE”).

8 Articolul 9 alineatele (1)-(3) din RPSE stipulează:

„(1) Deciziile pot fi luate de asemenea prin procedură scrisă, cu excepția cazului în care cel puțin doi membri ai sesiunii executive menționate la articolul 3 alineatul (1), care au participat la procedura scrisă, se opun în primele 48 de ore de la inițierea acestei proceduri scrise. În acest caz, subiectul se înscrie pe ordinea de zi a următoarei sesiuni executive.

(2) Procedura scrisă impune în mod normal nu mai puțin de cinci zile lucrătoare pentru examinarea de către fiecare membru al sesiunii executive. În cazul în care este necesară o acțiune urgentă, președintele poate stabili o perioadă mai scurtă pentru adoptarea unei decizii prin consens. Motivul scurtării perioadei va fi indicat.

(3) În cazul în care consensul nu poate fi atins prin intermediul unei proceduri scrise, președintele poate iniția o procedură de vot ordinară în conformitate cu articolul 8.”

Istoricul litigiului

- 9 Reclamanta, Banco Cooperativo Español SA, este o instituție de credit cu sediul într-un stat membru participant.
- 10 La 11 decembrie 2015, Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (Fondul de restructurare bancară ordonată), autoritate națională de rezoluție (denumită în continuare „ANR”), în sensul articolului 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul nr. 806/2014, pentru Spania (denumită în continuare „ANR spaniolă”), a transmis reclamantei o cerere de informații în scopul calculării contribuției sale *ex ante* pentru anul 2016.
- 11 Reclamanta a răspuns la această cerere.
- 12 Prin decizia din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 în FUR (SRB/ES/SRF/2016/06) (denumită în continuare „decizia atacată”), SRB, în cadrul sesiunii sale executive, a decis, în temeiul articolului 54 alineatul (1) litera (b) și al articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, cu privire la cuantumul contribuției *ex ante* a fiecărei instituții, inclusiv reclamanta, pentru anul 2016. Anexa la această decizie cuprinde, într-un tabel, cuantumul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 ale tuturor instituțiilor, precum și un anumit număr de alte rubrici, intitulate în special „Method (EA)” [metodă (zona euro)] și „Risk adjustment factor in the EA environment” (factor de ajustare în funcție de profilul de risc în contextul zonei euro).
- 13 SRB arată că, la 15 aprilie 2016, a comunicat ANR spaniole decizia atacată în ceea ce privește instituțiile autorizate pe teritoriul care ține de competența acestei ANR.
- 14 Prin scrisoarea din 26 aprilie 2016, ANR spaniolă a informat reclamanta cu privire la cuantumul contribuției sale *ex ante* și i-a solicitat să efectueze plata acesteia la Banco de España (Banca Spaniei) până la 24 iunie 2016.

Procedura și concluziile părților

- 15 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 24 iunie 2016, reclamanta a introdus prezenta acțiune. SRB a depus un memoriu în apărare la 6 septembrie 2016.
- 16 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 4 octombrie 2016, Comisia Europeană a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor SRB.
- 17 Prin Decizia din 25 octombrie 2016, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis cererea de intervenție formulată de Comisie.
- 18 Printr-o primă măsură de organizare a procedurii adoptată la 9 octombrie 2017 în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, acesta din urmă a invitat SRB să prezinte copia integrală a originalului deciziei atacate, inclusiv anexa la aceasta.
- 19 Prin înscrisul din 26 octombrie 2017, SRB a arătat că nu poate da curs măsurii de organizare a procedurii adoptate la 9 octombrie 2017, evocând în special caracterul confidențial al datelor conținute în anexa la decizia atacată.

- 20 Prin Ordonanța privind activitățile de cercetare judecătorească din 14 decembrie 2017 (denumită în continuare „prima ordonanță”), Tribunalul a dispus, în temeiul, pe de o parte, al articolului 24 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, al articolului 91 litera (b), al articolului 92 alineatul (3), precum și al articolului 103 din Regulamentul de procedură, prezentarea de către SRB, în versiunile neconfidențială și confidențială, a copiei integrale a originalului deciziei atacate, inclusiv a anexei la aceasta.
- 21 Prin înscrisul din 15 ianuarie 2018, SRB a răspuns la prima ordonanță și a prezentat, în versiunile neconfidențială și confidențială, două documente, și anume, în primul rând, în ceea ce privește textul deciziei atacate, un document de două pagini care se prezintă sub forma unei recunoașteri prin scanare, în format PDF, a unui document tipărit semnat și, în al doilea rând, un document care se prezintă sub forma unei generări digitale, în format PDF, de informații digitale și care constituie anexa la decizia atacată.
- 22 Având în vedere răspunsul SRB la prima ordonanță, Tribunalul a adoptat, la 12 martie 2018, o a doua măsură de organizare a procedurii și a invitat SRB, în primul rând, să clarifice formatul anexei la momentul adoptării deciziei atacate, în al doilea rând, în cazul în care această anexă ar fi fost prezentată în format digital, să se explice și să furnizeze toate elementele tehnice de autentificare necesare pentru a dovedi că generarea în format PDF de informații digitale prezentată în fața Tribunalului corespunde cu ceea ce a fost prezentat în mod concret pentru semnare și adoptat de SRB în cadrul sesiunii sale executive, la reuniunea din 15 aprilie 2016 și, în al treilea rând, să depună observații cu privire la problema existenței juridice a deciziei atacate și la problema respectării normelor fundamentale de procedură.
- 23 Prin înscrisul din 27 martie 2018, SRB a răspuns la a doua măsură de organizare a procedurii. În ceea ce privește a doua cerere menționată la punctul 22 de mai sus, SRB a arătat că nu i se poate conforma ca urmare a confidențialității anumitor documente pe care ar trebui să le prezinte și a solicitat adoptarea unei măsuri de cercetare judecătorească.
- 24 La 2 mai 2018, Tribunalul a adoptat o nouă ordonanță privind activitățile de cercetare judecătorească, prin care a dispus SRB să dea curs celei de a doua cereri cuprinse în măsura de organizare a procedurii din 12 martie 2018 (denumită în continuare „a doua ordonanță”).
- 25 Prin înscrisul din 18 mai 2018, regularizat la 29 iunie 2018, SRB a dat curs celei de a doua ordonanțe și a prezentat, în versiunile confidențială și neconfidențială, un document intitulat „Informații tehnice privind identificarea”, textul a trei e-mailuri ale SRB datate 13 aprilie 2016, ora 17:41, și 15 aprilie 2016, ora 19:04 și ora 20:06, precum și un stick USB care cuprinde un fișier în format XLSX și un fișier în format TXT.
- 26 Prin decizia din 13 iulie 2018, în urma examinării prevăzute la articolul 103 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a retras din dosar versiunile confidențiale ale documentelor prezentate de SRB ca răspuns la prima și la a doua ordonanță, cu excepția fișierelor în format TXT de pe dispozitivele USB prezentate la 18 mai 2018 de SRB și care nu cuprindeau nicio informație confidențială, fișiere care au fost depuse la dosar în format tipărit.
- 27 La 13 iulie 2018, printr-o a treia măsură de organizare a procedurii adoptată în temeiul articolului 89 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a invitat reclamanta și Comisia să prezinte observații cu privire la răspunsurile date de SRB la măsurile de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească prevăzute la punctele 18, 20, 22 și 24 de mai sus.
- 28 Prin înscrisurile din 27 și din 30 iulie 2018, reclamanta și Comisia au depus observații ca răspuns la a treia măsură de organizare a procedurii.

- 29 La propunerea Camerei a opta a Tribunalului, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza spre rejudecare unui complet de judecată extins.
- 30 Prin scrisoarea din 20 noiembrie 2018, Tribunalul a invitat părțile, în special în temeiul măsurilor de organizare a procedurii, să își precizeze pozițiile cu privire la respectarea de către SRB a obligației de motivare.
- 31 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 4 decembrie 2018, părțile au dat curs acestei cereri.
- 32 Reclamanta solicită în esență Tribunalului anularea deciziei atacate.
- 33 SRB, susținut pe fond de Comisie, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
 - în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 34 În scopul prezentei acțiuni în anulare, reclamanta invocă două motive, dintre care primul este întemeiat pe o excepție de nelegalitate a articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, iar al doilea, pe baza acestei excepții de nelegalitate, vizează anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta încalcă articolul 103 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2014/59 și articolul 70 din Regulamentul nr. 806/2014, interpretate în lumina articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiului proporționalității.

Cu privire la admisibilitate

- 35 SRB consideră că acțiunea este îndreptată împotriva actului ANR spaniole, întrucât acest act, iar nu decizia sa, ar fi anexat la acțiune. SRB nu ar fi autorul actului ANR spaniole. Acțiunea împotriva acestui act ar fi, așadar, inadmisibilă.
- 36 Dacă s-ar considera însă că acțiunea este formulată împotriva deciziei SRB, aceasta ar fi de asemenea inadmisibilă, întrucât aprobarea contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 de către SRB nu ar crea niciun efect juridic obligatoriu de natură să afecteze interesele reclamantei, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia și în special nu ar crea nicio obligație de plată. Pentru o astfel de obligație ar trebui să fie adoptată o decizie a ANR.
- 37 În plus, calculul contribuțiilor *ex ante* realizat de SRB nu ar privi în mod direct reclamanta, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.
- 38 Prin memoriul în duplică, SRB arată că reclamanta nu este destinatară deciziei atacate. Decizia atacată ar fi fost notificată doar ANR-urilor, care ar fi adoptat ulterior propriile acte juridice în conformitate cu decizia atacată și le-ar fi notificat instituțiilor aflate sub supravegherea lor. În consecință, potrivit SRB, chiar dacă decizia menționată ar fi putut fi obligatorie pentru ANR spaniolă, ea nu era în mod direct obligatorie pentru reclamantă, care, în orice caz, nu era destinatară acesteia.
- 39 Contrar celor susținute de reclamantă, decizia atacată „nu ar impune” quantumul precis al contribuțiilor datorate de fiecare instituție. Numai înscrisul ANR spaniole, în conformitate cu dreptul național, ar crea o obligație a instituțiilor de a-și plăti contribuțiile *ex ante*.

- 40 Procedura de colectare a contribuțiilor *ex ante* s-ar întemeia pe o „cooperare strânsă” între SRB și ANR-uri. Cu toate acestea, cadrul juridic nu ar oferi un răspuns clar la întrebarea ce instanță dispune de puterea de control jurisdicțional în ceea ce privește procedura de colectare a contribuțiilor *ex ante*. Cadrul juridic instituit ar permite totuși să se asigure că ANR-urile sunt responsabile pentru adoptarea deciziei finale privind colectarea contribuțiilor, în conformitate cu principiile care stau la baza Acordului AIG. Din acest motiv, s-ar putea deduce de aici că intenția legiuitorului era de a transfera instanțelor naționale competența de a controla procedura de colectare a contribuțiilor *ex ante*. Pe de altă parte, în eventualitatea în care s-ar pune întrebări referitoare la validitatea sau la interpretarea actelor instituțiilor sau ale agențiilor Uniunii, instanțele naționale ar putea solicita Curții să se pronunțe cu titlu preliminar.
- 41 În conformitate cu acest raționament, ar exista numeroase exemple în care contribuțiile *ex ante* ar fi fost contestate la instanțele judecătorești sau la autoritățile competente la nivel național. Anumite ANR-uri ar fi adoptat aceeași abordare, considerând că instanțele și organele naționale sunt competente să controleze actele juridice adoptate de ele în cadrul procedurii de colectare a contribuțiilor *ex ante*.
- 42 Reclamanta contestă poziția SRB și susține că acțiunea este admisibilă.
- 43 Potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.
- 44 Astfel, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE limitează acțiunile în anulare formulate de o persoană fizică sau juridică la trei categorii de acte, și anume, în primul rând, actele al căror destinatar este, în al doilea rând, actele al căror destinatar nu este și care o privesc direct și individual și, în al treilea rând, actele normative al căror destinatar nu este, care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare (a se vedea Ordonanța din 10 decembrie 2013, von Storch și alții/BCE, T-492/12, nepublicată, EU:T:2013:702, punctul 29 și jurisprudența citată).
- 45 În ceea ce privește condiția prevăzută la articolul 263 primul paragraf TFUE, reiese dintr-o jurisprudență constantă că nu constituie acte sau decizii susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare decât măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația sa juridică (a se vedea Ordonanța din 21 aprilie 2016, Borde și Carbonium/Comisia, C-279/15 P, nepublicată, EU:C:2016:297, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 46 Pe de altă parte, în cazul actelor sau al deciziilor a căror elaborare se realizează în mai multe etape, în special la finalul unei proceduri interne, constituie acte atacabile numai măsurile care stabilesc definitiv poziția instituției la finalul acestei proceduri, cu excluderea măsurilor intermediare al căror obiectiv este pregătirea deciziei finale (a se vedea Ordonanța din 9 martie 2016, Port autonome du Centre et de l’Ouest și alții/Comisia, T-438/15, EU:T:2016:142, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 47 În plus, reiese din jurisprudență că, în cazul în care o acțiune în anulare este introdusă de un reclamant neprivilegiat împotriva unui act al cărui destinatar nu este, cerința potrivit căreia efectele juridice obligatorii ale măsurii atacate trebuie să fie de natură să afecteze interesele acestei părți, modificând în mod distinct situația juridică a acesteia, se suprapune cu condițiile prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea Ordonanța din 6 martie 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Comisia, C-248/12 P, nepublicată, EU:C:2014:137, punctul 33 și jurisprudența citată).
- 48 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, pe de o parte, o persoană fizică sau juridică, alta decât destinatarul unei decizii, nu poate pretinde că aceasta o privește în mod individual decât dacă decizia o afectează în considerarea anumitor calități care îi sunt specifice sau a unei situații de

fapt care o caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, o individualizează analog cu destinatarul (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, și Hotărârea din 2 aprilie 1998, Greenpeace Council și alții/Comisia, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punctele 7 și 28).

- 49 Pe de altă parte, conform unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie direct vizată de decizia care face obiectul acțiunii impune ca măsura contestată să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea Hotărârea din 22 martie 2007, Regione Siciliana/Comisia, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 50 Or, reiese din jurisprudență că, chiar și atunci când actul contestat, pentru a produce efecte asupra situației juridice a particularilor, implică în mod necesar adoptarea unor măsuri de executare, condiția afectării directe este totuși considerată îndeplinită dacă acest act impune obligații destinatarului său în ceea ce privește executarea acestuia și dacă acest destinatar este ținut în mod automat să adopte măsuri care modifică situația juridică a reclamantului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 iulie 2015, Federcoopesca și alții/Comisia, T-312/14, EU:T:2015:472, punctul 38 și jurisprudența citată).
- 51 Astfel, după cum a amintit domnul avocatul general Wathelet în Concluziile prezentate în cauza Stichting Woonpunt și alții/Comisia (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punctul 68 și jurisprudența citată), lipsa unei marje de manevră a statelor membre anulează lipsa aparentă a unei legături directe între un act al Uniunii și justițiabil. Cu alte cuvinte, pentru a preveni afectarea directă, marja de apreciere a autorului actului intermediar care privește punerea în aplicare a actului Uniunii nu poate fi pur formală. Aceasta trebuie să fie sursa afectării juridice a reclamantului.
- 52 În speță, în primul rând, din reglementarea aplicabilă și în special din articolul 54 alineatul (1) litera (b) și din articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 reiese că atât autorul concret al calculului contribuțiilor individuale, cât și autorul deciziei de aprobare a acestor contribuții este SRB. Împrejurarea că există o cooperare între SRB și ANR-uri nu modifică această constatare (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 27).
- 53 Astfel, numai SRB are competența de a calcula, „după consultarea BCE sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu [ANR-urile]”, contribuțiile *ex ante* ale instituțiilor [articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014]. Pe de altă parte, ANR au o obligație care decurge din dreptul Uniunii de a percepe contribuțiile respective, astfel cum au fost stabilite prin decizia SRB [articolul 67 alineatul (4) din Regulamentul nr. 806/2014].
- 54 Decizia SRB prin care se stabilesc, în temeiul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, contribuțiile *ex ante* prezintă, așadar, un caracter definitiv.
- 55 În consecință, decizia atacată nu poate fi calificată drept măsură de natură pur pregătitoare sau măsură intermediară, din moment ce stabilește definitiv poziția SRB la finalul procedurii privind contribuțiile.
- 56 În al doilea rând, trebuie arătat că, oricare ar fi variațiile terminologice care există între versiunile lingvistice ale articolului 5 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/81, organele cărora SRB, autorul deciziei prin care se stabilesc contribuțiile *ex ante*, le adresează această decizie sunt ANR-urile, iar nu instituțiile. ANR-urile sunt, de fapt și în aplicarea reglementării relevante, singurele organe cărora autorul deciziei în discuție este obligat să le transmită această decizie și, prin urmare, în ultimă instanță, destinatarele acestei decizii în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 28).

- 57 Constatarea că ANR-urile au calitatea de destinatar ale deciziei SRB în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE este de altfel confirmată de faptul că ele sunt, în sistemul instituit prin Regulamentul nr. 806/2014 și în conformitate cu articolul 67 alineatul (4) din acest regulament, însărcinate cu colectarea de la instituții a contribuțiilor individuale stabilite de SRB (Ordonanța din 19 noiembrie 2018, Iccrea Banca/Comisia și SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, punctul 29).
- 58 Deși instituțiile nu sunt, așadar, destinatar ale deciziei atacate, ele sunt totuși vizate în mod individual și direct de această decizie, în măsura în care le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează analog cu destinatarul și în măsura în care produce în mod direct efecte asupra situației lor juridice și nu lasă nicio putere de apreciere destinatarilor acestei măsuri care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare.
- 59 În această privință, pe de o parte, decizia atacată menționează nominal fiecare dintre instituții și stabilește contribuția sa individuală. Rezultă că instituțiile, printre care se numără reclamanta, sunt vizate în mod individual de decizia atacată.
- 60 Pe de altă parte, referitor la afectarea directă, trebuie arătat că ANR-urile, însărcinate cu punerea în aplicare a deciziei atacate, nu dispun de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește cuantumul contribuțiilor individuale determinate în această decizie. În special, ANR-urile nu pot modifica aceste sume și sunt obligate să le colecteze de la instituțiile în cauză.
- 61 Pe de altă parte, în ceea ce privește trimiterea efectuată de SRB la Acordul AIG pentru a contesta afectarea directă a reclamantei, trebuie arătat că acest acord nu privește colectarea de către ANR-uri a contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 de la instituții, ci numai transferul acestor contribuții către FUR.
- 62 Astfel, după cum reiese din dispozițiile Regulamentului nr. 806/2014 [a se vedea considerentul (20) și articolul 67 alineatul (4) din regulamentul menționat] și ale Acordului AIG [a se vedea considerentul (7), articolul 1 litera (a) și articolul 3 din Acordul AIG], colectarea contribuțiilor este realizată în temeiul dreptului Uniunii (și anume Directiva 2014/59 și Regulamentul nr. 806/2014), în timp ce transferul acestor contribuții către FUR este operat în temeiul Acordului AIG.
- 63 Astfel, chiar dacă obligația juridică a instituțiilor de plată, în conturile indicate de ANR-uri, a sumelor datorate cu titlu de contribuții *ex ante* necesită adoptarea unor acte naționale de către ANR-uri, nu este mai puțin adevărat că aceste instituții rămân direct vizate de decizia SRB care a stabilit cuantumul contribuțiilor individuale ale acestora.
- 64 Din considerațiile care precedă rezultă că reclamanta este vizată în mod direct și individual de decizia atacată.
- 65 În ceea ce privește argumentul SRB potrivit căruia acțiunea ar fi inadmisibilă, deoarece este îndreptată împotriva actului ANR spaniole, singurul act anexat la acțiune, iar nu împotriva deciziei sale, acesta trebuie respins pentru următoarele motive.
- 66 Reclamanta menționează în mod repetat și constant, în cererea introductivă, decizia SRB de stabilire a contribuției *ex ante* pentru anul 2016 ca fiind actul a cărui anulare o solicită. Din cererea introductivă rezultă că scrisoarea ANR spaniole din 26 aprilie 2016 nu este prezentată și evocată decât în calitate de instrument prin care această decizie a fost în esență adusă la cunoștința reclamantei.
- 67 Reclamanta semnalează de altfel că a solicitat, fără succes, ANR spaniole textul deciziei SRB și arată că SRB nu publicase această decizie, ceea ce SRB nu contestă.

- 68 Astfel și contrar celor sugerate de SRB, cererea introductivă este lipsită de ambiguitate în ceea ce privește actul a cărui anulare este solicitată de reclamantă.
- 69 Ținând seama de considerațiile de mai sus, excepția ridicată de SRB prin care se solicită Tribunalului respingerea acțiunii ca inadmisibilă trebuie respinsă.

Cu privire la fond

- 70 Trebuie analizat motivul de ordine publică întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură pe care, potrivit unei jurisprudențe constante, instanța Uniunii este obligată să îl invoce din oficiu (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 2013, Ungaria/Comisia, T-240/10, EU:T:2013:645, punctul 70 și jurisprudența citată) și, în acest cadru, să se examineze problema respectării normelor de procedură referitoare la adoptarea deciziei atacate.
- 71 În această privință, astfel cum s-a menționat la punctul 22 de mai sus, Tribunalul, printr-o măsură de organizare a procedurii din 12 martie 2018, a invitat SRB să depună observații cu privire la problema existenței juridice a deciziei atacate și cea a respectării normelor fundamentale de procedură în cadrul adoptării sale.
- 72 În răspunsul din 27 martie 2018, SRB a susținut că decizia atacată era existentă din punct de vedere juridic. În ceea ce privește normele fundamentale de procedură, acesta a considerat în esență că au fost respectate. Procedura de adopție nu ar fi presupus o încălcare în această privință.
- 73 În observațiile din 26 și din 30 iulie 2018, Comisia și reclamanta s-au pronunțat în esență în favoarea existenței juridice a deciziei atacate și a respectării normelor fundamentale de procedură.
- 74 Trebuie amintit că Curtea a statuat că, întrucât elementul intelectual și elementul formal constituie un tot indisolubil, întocmirea în formă scrisă a actului este expresia necesară a voinței autorității care îl adoptă (Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctul 70, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 38).
- 75 Autentificarea actului are drept scop asigurarea securității juridice prin fixarea textului adoptat de autorul actului și constituie o normă fundamentală de procedură (Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctele 75 și 76, și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctele 40 și 41).
- 76 Curtea a statuat de asemenea că încălcarea unei norme fundamentale de procedură este constituită din simpla lipsă a autentificării actului, fără a fi necesar să se stabilească, în plus, că actul este afectat de un alt viciu sau că lipsa autentificării a cauzat un prejudiciu celui care o invocă (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 42).
- 77 Controlul respectării formalității autentificării și, astfel, al caracterului cert al actului reprezintă o condiție prealabilă oricărui alt control precum cel al competenței autorului actului, al respectării principiului colegialității sau al respectării obligației de motivare a actelor (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 46).
- 78 Dacă instanța Uniunii constată, la examinarea actului prezentat în fața sa, că acesta nu a fost autentificat în mod legal, îi revine sarcina de a invoca din oficiu motivul întemeiat pe încălcarea unei norme fundamentale de procedură constând în lipsa autentificării corespunzătoare și de a anula, în consecință, actul afectat de un astfel de viciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 51).

- 79 În această privință, nu are importanță aspectul că lipsa autentificării nu a cauzat niciun prejudiciu uneia dintre părțile din litigiu. Astfel, autentificarea actelor este o normă fundamentală de procedură în sensul articolului 263 TFUE, esențială pentru securitatea juridică, a cărei încălcare determină anularea actului viciat, fără a fi necesar să se stabilească existența unui astfel de prejudiciu (Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctul 52; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 8 septembrie 2016, Goldfish și alții/Comisia, T-54/14, EU:T:2016:455, punctul 47).
- 80 În prezenta cauză și astfel cum s-a arătat deja, Tribunalul a fost determinat să adopte anumite măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească referitoare în esență la decizia atacată, la existența acesteia și la respectarea normelor fundamentale de procedură.
- 81 Ca răspuns la prima ordonanță, prin care i se solicita să prezinte copia integrală a originalului deciziei atacate, inclusiv anexa sa unică, SRB a prezentat la 15 ianuarie 2018, în ceea ce privește textul deciziei atacate, un document de două pagini care se prezintă sub forma unei recunoașteri prin scanare, în format PDF, a unui document tipărit semnat, ceea ce permitea, așadar, să se considere că aceste pagini erau într-adevăr copii ale originalului, și anume copii ale documentului care a fost prezentat în mod formal pentru semnătură și adoptat de SRB în cadrul sesiunii sale executive. SRB nu a prezentat nicio copie a originalului în ceea ce privește anexa, ci numai un document care se prezintă sub forma unei generări digitale în format PDF de informații digitale, lipsit de elemente care să permită garantarea autenticității sale.
- 82 Prin intermediul unei a doua măsuri de organizare a procedurii, apoi prin intermediul celei de a doua ordonanțe, Tribunalul a solicitat SRB să clarifice formatul anexei la momentul adoptării deciziei atacate și, în cazul în care această anexă ar fi fost prezentată în format digital, să se explice și să furnizeze toate elementele tehnice de autentificare necesare pentru a dovedi că documentul generat în format PDF, prezentat în fața Tribunalului, corespundea cu ceea ce fusese prezentat în mod concret la semnare și adoptat de SRB în cadrul sesiunii sale executive, la reuniunea sa din 15 aprilie 2016. De asemenea, Tribunalul a solicitat SRB să depună observații cu privire la problema existenței juridice a deciziei atacate, precum și cu privire la cea a respectării normelor fundamentale de procedură.
- 83 În răspunsul său la a doua măsură de organizare a procedurii și la a doua ordonanță, SRB a susținut pentru prima dată că decizia atacată fusese adoptată nu în cadrul unei reuniuni a membrilor sesiunii executive a SRB, ci pe calea procedurii scrise, în format electronic, conform articolului 7 alineatul (5) din RPSE – potrivit căruia orice comunicare și documente relevante pentru sesiunea executivă trebuie, în principiu, să se transmită în format electronic, cu respectarea normelor privind confidențialitatea, în conformitate cu articolul 15 din RPSE – și articolului 9 din RPSE.
- 84 În ceea ce privește procedura de adoptare a deciziei atacate, reiese din dosar că, prin e-mailul din 13 aprilie 2016 expediat la ora 17:41 de SRB membrilor sesiunii executive și care cuprinde trei înscrisuri anexate, printre care un document în format PDF intitulat „Memorandum2_Final results.pdf”, aprobarea formală a contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2016 a fost solicitată sesiunii executive a SRB până la 15 aprilie 2016, la ora 12:00.
- 85 Prin e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 19:04, SRB a indicat că a fost săvârșită o eroare la calculul contribuțiilor, a anunțat trimiterea unei versiuni modificate a unui document intitulat „Memorandum 2” și a menționat că, cu excepția unei obiecții formulate de destinatari, aprobarea deja dată urma să fie înțeleasă ca acoperind și sumele corectate.
- 86 Prin e-mailul din 15 aprilie 2016, expediat la ora 20:06, documentul anunțat a fost trimis în format XLSX, sub denumirea „Final results15042016.xlsx”.
- 87 În sfârșit, SRB a afirmat în cadrul ședinței că *instrumentum*-ul deciziei atacate fusese semnat electronic de președinta SRB.

- 88 Trebuie să se constate însă că SRB, departe de a aduce și nici măcar de a propune să aducă dovada unei astfel de afirmații, care constă, în principiu, în prezentarea *instrumentum*-ului digital și a certificatului de semnătură electronică ce garantează autenticitatea, prezintă elemente care, în realitate, contrazic această afirmație.
- 89 Astfel, în ceea ce privește textul deciziei atacate, SRB prezintă un document PDF care cuprinde pe ultima pagină o aparență de semnătură olografă care pare să fi fost aplicată prin „copierea-lipirea” unui fișier imagine și lipsit de certificat de semnătură electronică.
- 90 În ceea ce privește anexa la decizia atacată, care cuprinde cuantumul contribuțiilor și care constituie astfel un element esențial al deciziei, nici aceasta nu cuprinde nicio semnătură electronică, chiar dacă nu este nicidecum legată în mod indisolubil de textul deciziei atacate.
- 91 Pentru a stabili autenticitatea anexei la decizia atacată, SRB a prezentat, ca răspuns la a doua ordonanță, un document în format TXT prin care se urmărea stabilirea identității valorii hash (hash value) din această anexă cu valoarea hash evidențiată pentru documentul în format XLSX anexat la e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 20:06.
- 92 Cu toate acestea, trebuie să se observe că, pentru a dovedi că anexa la decizia atacată făcuse obiectul unei semnături electronice, astfel cum susține SRB (a se vedea punctul 87 de mai sus), acesta din urmă ar fi trebuit să prezinte un certificat de semnătură electronică legat de această anexă, iar nu un document TXT care conține o valoare hash. Prezentarea unui astfel de document TXT lasă să se presupună că SRB nu era în posesia unui certificat de semnătură electronică și că anexa la decizia atacată nu a făcut, așadar, contrar celor afirmate, obiectul unei semnături electronice.
- 93 În plus, documentul în format TXT prezentat de SRB nu este nicidecum legat, în mod obiectiv și indisociabil, de anexa în cauză.
- 94 În sfârșit, trebuie arătat, cu titlu suplimentar, că autentificarea solicitată nu este, în orice caz, cea a proiectului transmis spre aprobare prin e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 20:06, ci cea a *instrumentum*-ului presupus a fi fost constituit ulterior acestei aprobări. Astfel, numai în urma aprobării, *instrumentum*-ul este constituit și autentificat prin aplicarea unei semnături.
- 95 Din considerațiile care precedă rezultă că cerința autentificării deciziei atacate nu este îndeplinită.
- 96 Dincolo de aceste constatări privind lipsa autentificării deciziei atacate, care, potrivit jurisprudenței amintite la punctele 76-79 de mai sus, impune în sine anularea deciziei atacate, Tribunalul apreciază adecvat să formuleze anumite considerații referitoare la procedura de adoptare a acestei decizii.
- 97 În speță, astfel cum s-a arătat la punctul 84 de mai sus, procedura scrisă pentru adoptarea deciziei atacate a fost lansată printr-un e-mail din 13 aprilie 2016 trimis la ora 17:41, care stabilește membrilor sesiunii executive a SRB un termen de aprobare a proiectului de decizie până la 15 aprilie 2016, la ora 12:00, deci un termen mai mic de două zile lucrătoare, în condițiile în care termenul prevăzut la articolul 9 alineatul (2) din RPSE este „în mod normal [de] nu mai puțin de cinci zile lucrătoare”. Contrar cerințelor RPSE, e-mailul din 13 aprilie 2016 nu menționează niciun motiv care să justifice reducerea termenului. Acesta nu menționează nici articolul 9 alineatul (2) din RPSE.
- 98 De altfel și cu titlu suplimentar, trebuie arătat că SRB nu dovedește că era urgent să ia o decizie la 15 aprilie 2016, mai degrabă decât la 20 aprilie 2016, dată care ar fi asigurat respectarea normelor procedurale. În această privință, trebuie să se observe că 15 aprilie 2016 nu este o dată impusă de reglementare. Această reducere a termenului de adoptare a deciziei constituie o primă neregularitate procedurală.

- 99 În plus, articolul 9 alineatul (1) din RPSE prevede că deciziile pot fi adoptate prin procedură scrisă, cu excepția cazului în care cel puțin doi membri ai sesiunii executive exprimă obiecții în acest sens în primele 48 de ore de la lansarea acestei proceduri scrise.
- 100 În această privință, reiese că SRB a încălcat de asemenea RPSE, întrucât durata stabilită pentru procedura scrisă a fost cu 6 ore mai scurtă decât cele 48 de ore prevăzute pentru exprimarea unei obiecții privind recurgerea la procedura scrisă. Or, nimic nu se opunea, presupunând că ar fi fost necesară adoptarea deciziei la 15 aprilie 2016, să se stabilească termenul de răspuns la ora 18:00 în aceea zi. Aceasta constituie o a doua neregularitate procedurală.
- 101 SRB încearcă în mod greșit să justifice aceste încălcări ale RPSE prin lipsa unor obiecții formulate de membrii sesiunii executive a SRB. Este suficient să se observe, pe de o parte, că SRB are obligația de a aplica reglementarea care guvernează procesul său decizional, care organizează tocmai reducerea termenelor, cu condiția ca anumite norme să fie respectate și, pe de altă parte, că lipsa invocată a obiecției nu elimină în niciun mod încălcarea săvârșită *ab initio* atunci când SRB a impus un termen contrar cerințelor RPSE.
- 102 În continuare, deși e-mailul din 13 aprilie 2016 invita membrii sesiunii executive a SRB să transmită aprobarea lor formală prin e-mailul adresat către cutia funcțională a SRB, acesta din urmă nu prezintă niciun e-mail de aprobare. Singurul element care evocă o aprobare este afirmația făcută de SRB, în e-mailul de vineri, 15 aprilie 2016, expediat la ora 19:04, că aceasta a fost dată.
- 103 În plus, în acest e-mail de vineri, 15 aprilie 2016, expediat la ora 19:04, care nu a fost adresat tuturor membrilor sesiunii executive, cel puțin într-o primă etapă (A, membru al sesiunii executive a SRB, nu a fost destinatarul acestui e-mail, care i-a fost expediat 21 de minute mai târziu), SRB menționa o eroare în calculul contribuțiilor *ex ante* și anunța trimiterea unei versiuni modificate a „memorandumului 2” prin e-mail separat. E-mailul de la ora 19:04 adăuga, fără să furnizeze un termen pentru o eventuală reacție, că, în lipsa unei obiecții din partea membrilor sesiunii executive a SRB, urma să se considere că aprobarea lor deja dată va fi valabilă și în ceea ce privește cuantumul amendate ale contribuțiilor. Procedând astfel, SRB a inițiat o procedură de adoptare în lipsa unor obiecții, procedură care, deși nu era, desigur, necunoscută de dispozițiile RPSE, era totuși angajată în condiții concrete nelegale, ținând seama în special de neindicarea unui termen pentru adoptarea deciziei. Aceasta constituie, pe lângă cele două neregularități evidențiate deja la punctele 97-100 de mai sus, o a treia neregularitate procedurală.
- 104 Astfel, în aceeași zi, la ora 20:06, era trimis e-mailul separat al SRB, împreună cu un document XLSX intitulat „Final results15042016.xlsx” în anexă. Din nou, acest e-mail nu a fost trimis lui A. Această din urmă împrejurare constituie o a patra neregularitate procedurală.
- 105 În plus, din data deciziei atacate (15 aprilie 2016) rezultă că, deși în e-mailul din 15 aprilie 2016, trimis la ora 19:04, nu era indicat niciun termen, consensul a fost considerat dobândit în aceeași zi, prin urmare, în mod logic, la ora 24:00. Desigur, SRB exprimase, în e-mailul din 13 aprilie 2016 (anexat la e-mailul din 15 aprilie, trimis la ora 19:04), intenția adoptării deciziei la 15 aprilie. Presupunând că această informație era suficientă pentru a arăta că orice obiecție trebuia formulată înainte de 15 aprilie 2016, la ora 24:00, nu este mai puțin adevărat că, în speță, a fost pusă în aplicare o procedură de aprobare prin consens vineri seara, la ora 19:04, având ca termen aceeași seară la ora 24:00. Aceste împrejurări agravează efectele celei de a treia neregularități procedurale constatate la punctul 103 de mai sus.
- 106 Cu atât mai puțin este dovedit că această procedură de consens era legală având în vedere că, dincolo de absența trimiterii e-mailului de la ora 20:06 către A (a se vedea punctul 104 de mai sus), care, în sine, viciază procedura, SRB nu dovedește că ceilalți membri ai sesiunii executive a SRB au avut cunoștință de trimiterea acestui e-mail de la ora 20:06 (nici chiar, de altfel, de cea a e-mailului de la ora 19:04), nici de conținutul său. SRB a prezentat anumite elemente de verificare prin care se urmărește să

se stabilească faptul că trimiterile de la ora 19:04 și de la ora 20:06 au ajuns la adresele de e-mail ale destinatarilor. Cu toate acestea, independent chiar de faptul că verificarea respectivă, efectuată prin sondaj, nu îi privește pe toți membrii sesiunii executive a SRB, ea nu dovedește în niciun mod că membrii sesiunii executive a SRB ar fi avut cunoștință în mod concret chiar și numai de existența acestor trimiteri de e-mailuri înainte de ora 24:00 în aceeași seară.

- 107 Or, ținând seama de însăși natura unei proceduri de consens, care constă în a deduce aprobarea dintr-o absență a unei obiecții, o astfel de procedură impune în mod necesar și *a minima* să se stabilească, înainte de adoptarea deciziei, că persoanele care participă la procedura de aprobare prin consens au luat cunoștință de această procedură și au putut examina proiectul supus aprobării lor. În speță, decizia atacată a fost adoptată, având în vedere atât mențiunile care figurează în textul său, cât și împrejurarea trimiterii sale în aceeași zi către ANR-uri (a se vedea punctul 13 de mai sus), cel mai târziu la 15 aprilie 2016, la ora 24:00. Or, dovada că s-a stabilit, înainte de ora 24:00, că membrii sesiunii executive a SRB au putut lua cunoștință de proiectul de decizie modificat sau măcar de existența e-mailurilor de la ora 19:04 și de la ora 20:06 nu a fost adusă de SRB.
- 108 Pe de altă parte și cu titlu incident, trebuie arătat că, în timp ce anexa la decizia atacată propusă pentru aprobare la 13 aprilie 2016 era un document digital în format PDF (a se vedea punctele 84 și 97 de mai sus), anexa propusă pentru aprobare în seara de 15 aprilie 2016 era un document digital în format XLSX (a se vedea punctele 86 și 104 de mai sus).
- 109 Astfel, trebuie să se observe că, în cazul în care nu ar fi existat eroarea evocată în e-mailurile din 15 aprilie 2016 seara (a se vedea punctul 85 de mai sus), atunci ar fi fost adoptat, ca anexă la decizia atacată, un document digital în format PDF, iar nu un fișier XLSX.
- 110 Tribunalul nu poate decât să constate, cu privire la această diferență, că SRB, deși trebuie să vegheze la unitatea și la coerența formală a înscrisurilor prezentate pentru aprobare, apoi adoptate, a variat formatele electronice. Această imprecizie generează consecințe care depășesc caracterul pur procedural, în măsura în care elementele transmise prin fișier PDF nu oferă niciun detaliu asupra celulelor de calcul ale unui fișier XLSX și un asemenea fișier PDF cuprinde, cel puțin în speță, valori rotunjite, spre deosebire de un fișier XLSX. Astfel, în ceea ce privește singurul factor de ajustare în funcție de profilul de risc care figurează în decizia atacată, și anume cel referitor la contextul european, din elementele cuprinse în răspunsurile SRB reiese că valoarea furnizată în decizia atacată, astfel cum este prezentată ca răspuns la prima ordonanță, și anume într-un fișier PDF, nu este valoarea exactă care figurează în fișierul XLSX – care cuprinde 14 zecimale –, ci o rotunjire la 2 zecimale inutilizabile pentru o verificare a calculului contribuției.
- 111 Din considerațiile de mai sus rezultă că, dincolo chiar de absența autentificării constatate la punctul 95 de mai sus, care implică anularea deciziei atacate, procedura de adoptare a acestei decizii a fost efectuată cu încălcarea vădită a cerințelor procedurale referitoare la aprobarea acestei decizii de către membrii sesiunii executive a SRB și la obținerea acestei aprobări.
- 112 În această privință, trebuie să se observe că faptul că persoanele fizice sau juridice nu se pot prevala de o încălcare a normelor care nu sunt destinate să asigure protecția particularilor, ci care au ca obiect să organizeze funcționarea internă a serviciilor în interesul unei bune administrări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, EU:C:1991:186, punctele 49 și 50), nu înseamnă totuși că un particular nu poate invoca niciodată în mod util încălcarea unei norme care reglementează procesul decizional care conduce la adoptarea unui act al Uniunii. Astfel, trebuie să se distingă, printre dispozițiile care reglementează procedurile interne în cadrul unei instituții, cele a căror încălcare nu poate fi invocată de persoanele fizice și juridice, deoarece privesc numai modalitățile de funcționare internă a instituției care nu sunt susceptibile să afecteze situația juridică a acestora, de cele a căror încălcare poate, dimpotrivă, să fie invocată, din moment ce ele sunt creatoare

de drepturi și factor de securitate juridică pentru aceste persoane (Hotărârea din 17 februarie 2011, Zhejiang Xinshiji Foods și Hubei Xinshiji Foods/Consiliul, T-122/09, nepublicată, EU:T:2011:46, punctul 103).

- 113 În speță, analiza desfășurării procedurii de adoptare a deciziei atacate demonstrează un număr important de încălcări ale normelor privind organizarea unei proceduri scrise electronice de adoptare a deciziilor. Deși articolul 9 din RPSE nu prevede în mod explicit, este evident că orice procedură scrisă implică în mod necesar trimiterea proiectului de decizie tuturor membrilor organului decizional vizat de această procedură. În special în ceea ce privește o procedură de adoptare a unei decizii prin consens, precum în speță (a se vedea punctele 103-107 de mai sus), decizia nu poate fi adoptată fără să se fi stabilit cel puțin că toți membrii au putut lua cunoștință în prealabil de proiectul de decizie. În sfârșit, această procedură necesită indicarea unui termen care să le permită membrilor organului menționat să își exprime poziția cu privire la proiect.
- 114 Or, aceste norme de procedură care urmăresc să asigure respectarea unor norme fundamentale de procedură inerente oricărei proceduri scrise electronice și oricărei proceduri de adoptare prin consens au fost încălcate în speță. Aceste încălcări au un impact direct asupra securității juridice, întrucât conduc la adoptarea unei decizii cu privire la care nu s-a stabilit că a făcut obiectul nu numai al unei aprobări de către organul competent, și nici măcar al unei luări la cunoștință prealabile de către toți membrii săi.
- 115 Nerespectarea unor asemenea norme de procedură necesare exprimării consimțământului constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură pe care instanța Uniunii o poate examina din oficiu (Hotărârea din 24 iunie 2015, Spania/Comisia, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punctul 56, și Hotărârea din 20 septembrie 2017, Tilly-Sabco/Comisia, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punctul 116).
- 116 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă privind încălcarea normelor fundamentale de procedură referitoare la adoptarea deciziei atacate și a anexei la aceasta, trebuie să se anuleze această decizie, în măsura în care o privește pe reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 117 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta nu a solicitat plata cheltuielilor de judecată, iar SRB a căzut în pretenții, fiecare parte principală va suporta propriile cheltuieli de judecată.
- 118 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a opta extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Decizia Comitetului unic de rezoluție (SRB) din cadrul sesiunii sale executive din 15 aprilie 2016 privind contribuțiile *ex ante* pentru anul 2016 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2016/06), în măsura în care privește Banco Cooperativo Español, SA.**
- 2) Banco Cooperativo Español și SRB suportă propriile cheltuieli de judecată.**
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 28 noiembrie 2019.

Semnături

i — Punctul 76 din prezentul text a făcut obiectul unei modificări de ordin lingvistic ulterior primei publicări.